

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LI

2

ÚNOR 2022

Letošní Vánoce byly bílé, zářící, avšak přidušené covidem.

Přestože křížků je po Šumavě nepočítaně, tento volarský je zcela unikátní.

Nejfotoграфovanější místo ve Volaré. Škoda, že ze Starého města nezůstalo více.

A ještě jednou, tentokrát v detailu s majestátným Bobíkem.

Zřejmě nejstarší dům ve Volaré. Alespoň podle letopočtu 1750 vyrytého na trámu.

Volarské menhiry čekají na jarní rovnodennost.

Zima není vždy jen přívětivá, občas dokáže pozlobit.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

Milosrdná peřina přikryla připomínku neskonaleho utrpení a zla.

Kříž na severní straně Volar byl svědkem památné vycházky Wenzela Draxlera a inspektora Steinera z ministerstva železnic, která ovlivnila polohu volarského nádraží. Podle původních představ mělo stát právě v této lokalitě. Draxler však věděl své. Vlaky z Volar stále jezdí všemi směry, jen ten kříž to má poněkud nahnuté.

Bude líp

Je to tu zas.

Ačkoli se zdálo, že jsme z toho venku, denní čísla atakují dříve nemyslitelné hodnoty. Přestože většina z nás se snaží epidemií v rámci možností ignorovat, statistiky nás už ani moc nezajímají a opatření dodržujeme spíše tak nějak mechanicky, ta potvora se dokáže ozvat. Znova se ruší plesy, školy melou z posledního a radostí se zdá být čím dál méně. A jestliže karanténu můžeme ukončit za pouhých pět dní a samotné onemocnění si vyžádá průměrně dvoutýdenní léčbu, ona blbá nálada, uzavřenost, odevzdanost a nechuť dělat cokoli, nás bude provázet ještě hodně dlouho. Nabízí se srovnání s kruhy na hladině. Hozený kámen již dávno leží na dně, hladina však zůstává ještě dlouho zvlhněná.

Recept, jak s postkoronavirovou náladou bojovat, nemám. Záleží na naturelu každého z nás. Na míře ochoty opakovaně nastavovat optimistickou tvář pesimistické budoucnosti. Ale zřejmě jediné, co můžeme dělat, je věřit, že tentokrát to už konečně vyjde.

Úvod roku se moc nevyvedl. Začal rušením akcí, které pořadatelé nechtěli dělat v krunýři nařízených opatření. Únor nebude lepší, ale pak přijde jaro a s ním sluníčko a protahující se dny. Když už se musel zrušit maškarní, budeme mít alespoň maškarní vycházku, v březnu snad konečně divadlo. O Velikonocích budeme na náměstí malovat obří vajíčka. V dubnu odhalíme lavičku Karla Čapka, připomínající jeho návštěvu Volar. Na toto téma je připravena přednáška, výstava i turistický výšlap. V květnu se otevře nová expozice muzea a roztopíme pec. Do Volar je pozvána dechovka ku potěše nejen dříve narozených, kapely Flám a Camelot tribute zahrají na akci Sejdeme se na rynku. To vše doplní další společenské a kulturní akce. A samozřejmě Slavnosti dřeva. Ty budou letos více rokovější. Snad mohou prozradit, že sobotu zahájí Anička Slováčková a jako hlavní kapela večera se představí skupinu DOGA. Doufejme, že bude i mezinárodní soutěž a pochod v dřevácích.

Tento úvodník však nemá být programovou nabídkou, ale sdělením o tom, že slunce stále svítí a záleží na nás, jestli dokážeme zvednout oči od země. A umět se radovat ze všeho, co k radování alespoň trochu je.

Vít Pavlík, starosta

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

RM rozhodla stanovit pro rok 2022 cenu za svoz tříděného odpadu pro fyzické podnikající a právnické osoby ve městě Volary za stanovenou jednotkovou cenu 300 Kč včetně DPH za svoz jedné nádoby na sklo, plast a papír.

RM rozhodla schválit návrh Smlouvy o spolupráci mezi Městem Volary a Jihočeskou univerzitou v oblasti výzkumu, vývoje a transferu technologií v předloženém znění a pověřuje starostu podpisem této smlouvy.

RM rozhodla uzavřít ve znění předloženého návrhu Smlouvu o vytvoření díla na období od ledna do prosince 2022 s Janem Voldřichem na tvorbu filmových reportáží pro volarský infokanál a pověřuje starostu města podpisem této smlouvy.

RM rozhodla schválit ve znění předloženého návrhu Dodatek č. 1 k Veřejnoprávní smlouvě o poskytnutí dotace pro DDM Prachatice z důvodu prodloužení lhůty pro předložení finančního vypořádání dotace.

Kompletní výpis z jednání rady města Volary najdete na webových stránkách města Volary.

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ÚNORA 2022

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Senior klub

Každý týden se v Domečku scházejí volarští senioři (tedy lépe řečeno seniorky), kde v rámci místního Senior klubu leccos zajímavého vyrábějí. A nejen to. Jana Bauchová, jedna z členek klubu, společně prožítý čas zpřijemňuje vzpomínkami ze života manželky šumavského hajného. A že jde o příběhy jak humorné, tak poučné, dohodli jsme se, že by nebylo marné je předložit i čtenářům Volarského zpravodaje. Tak snad brzy.

-r-

Tři králové

Někdo klepe na domovní dveře. Za chvíli už podvečerem zní: „...**šťestí zdraví vinšu-u-jeť vám!**“ Rajská slova!

Tři králové (skoro spíš králíci ze skautského potěru – děkujeme Lucko) zdvořile informovali o účelu sbírky a navzájem jsme se obdarovali: bílé zlato s kalendářem a naopak něco z rodinného nadbytku do zapečetěné pokladničky.

Když je pak nad dveřmi napísáno K+M+B 2022 a milí poslové dobra už putují k dalšímu domovu, trochu víc víme, že se máme opravdu moc dobře. Nebo ne?

Kateřina Jandějsková

Ve zkratce

Sběrný dvůr

Radnici se podařilo získat potřebného odběratele a volarský sběrný dvůr tak opět přijímá starý nábytek a dřevo. Nábytek však musí být demontován.

Jak za starých dob

Vodnická pohádka v podání divadla Koňmo přilákala více jak sedmdesát diváků, což je počet téměř předkovidový. Že by se blýskalo na lepší časy?

Bufet k pronájmu

Správa sportovních zařízení Volary nabízí k pronájmu prostory k provozování občerstvení v areálu plaveckého bazénu. Bližší informace na tel.: 739 781 090

Nové mapy

Kulturně informační centrum vytisklo nové „trhací“ mapy. Z jedné strany najdete zobrazené vycházkové trasy v okolí, na druhé plán města. K dispozici jsou i majitelům penzionů a hotelů ve Volarech.

Skautské Vánoce a Nový rok

Jako každý rok jsme přivezli do Volar Betlémské světlo. Letos to bylo trochu komplikovanější, protože rychlík Rožmberk, který veze světýlko z Brna do Plzně, měl velké zpoždění a naše malé vláčky na něj nepočkaly. Ale povedlo se ho přece dovézt do Volar a uchovat do neděle, kdy si pro ně mohl každý, kdo měl zájem, přijít na náměstí k Betlému. Kromě poselství lásky v plamínku světýlka, dovezeného a předávaného opravdu až z dalekého Izraele, obdržel každý ještě kalendářik.

Škola skončila už v pátek, a tak jsme měli dost času připravit se na Vánoce. Ty jsme tradičně oslavili den před Štědrým dnem a dárečky od nás dostala i zvířátka v lese a na louce. Náš stromeček jsme si letos ozdobili v klubovně a strávili u něj

hezký večer, plný koled, cukrovíčka, her, povídání a hlavně krásných, ručně vyráběných dárečků. Pak už každý slavil Vánoce se svými nejbližšími. Co kdo dostal a jak se o Vánocích měl, jsme si vyprávěli na Silvestrovské výpravě. Tady jsme také oslavili závěr roku a přivítali ten nový. V chatičce pod Libínem bylo útulně, a i když podmínky jsou tu jen pro opravdové skauty a zálesáky, bylo nám veselo. Chatka se otřásala smíchem, zpěvem, vyprávěním a hrami, ale vše vydržela, tak se sem budeme snad moci zase někdy vypravit.

A protože čas plyne hodně rychle, vypravili jsme se hned na počátku ledna na Tříkrálovou koledu. Tradičně jsme obcházeli domácnosti v Lenoře a v Horní Vltavici, ale připojili jsme časem i Volary. Ty jsou ale

hodně veliké, a proto jsme se asi za každým nedostali. Ale kdo chtěl a přihlásil se nám, k tomu jsme zašli. Letos se k nám přidali i malí volarští koledníci, za to jim moc děkujeme.

Pak už přibýlo moc práce ve škole, a tak jsme podnikli výpravu až koncem ledna. Využili jsme zbytků sněhu a zařídili si, tradičně nakrmili zvířátka (však na to už jistě čekala, zima je pro ně tvrdá), a zbyl čas na turnaj v Člověče nezlob se.

Na začátku února se chystáme do Prahy a o jarních prázdninách zase pořádně do přírody, tak snad nám vše vyjde. Ale o tom až příště.

*Za volarské skauty
Klárka, Tereška a Lucka*

ÚNOR 2022

restaurace a formanka Městského hotelu Bobík s.r.o.

10. - 13.2.

ZVĚŘINOVÉ SPECIALITY

24. - 27.2.

VEPŘOVÉ HODY

Únor v Domečku

3.–4. 2. 2022

Prázdninové spaní v Domečku

Určeno pro všechny školáky, kteří mají pololetní prázdniny. Budeme tvořit, hrát si, taky vyrazíme ven prozkoumat, jak to chodí na sněhu.

Přihlášky si vyzvedněte v DDM Volary.

12. 2. 2022, 13:00–16:00

Karnevalová procházka

V sobotu 12. ledna si uděláme karnevalovou procházku s pohádkovými postavami. Upečeme si buřtu a dáme si teplý čaj. Kdo vydrží až do konce, může s námi udělat jeden velký karnevalový průvod městem.

17. 2. 2022, 9:00–11:00

Deskovky pro seniory

Deskové a karetní hry, určené pro trénování paměti, jemnou motoriku, pobavení či získání nových vědomostí a dovedností.

„Lepší, než sedět doma, je jít si zahrát deskovky do Domečku.“

21.–24. 2. 2022

Jarní prázdniny ve volarském Domečku

Během jarních prázdnin jsou pro školáky připraveny různé akce – podívejte se na plakát nebo sledujte naše webové stránky www.ddm-prachatic.cz a Facebook Dům dětí a mládeže Volary.

Všechny akce budou probíhat s bezpečnostními opatřeními podle nařízení vlády České republiky.

JARNÍ PRÁZDNINY

ve volarském Domečku

PO 21.2.	9:00 - 12:00 13:00 - 15:00	TURNAJ V "ČLOVĚČE NEZLOB SE" SNĚHOHRÁTKY A JINÉ AKTIVITY	
ÚT 22.2.	8:30 - 12:00 13:00 - 15:00	VYRÁBÍME ZE DŘEVA PLAVECKÝ BAZÉN	
ST 23.2.	8:00 - 15:30	CELODENNÍ VÝLET DO PRACHATIC Přihlášky na výlet je nutné vyzvednout v Domečku.	
ČT 24.2.	9:00 - 12:00 13:00 - 15:00	LEGOMÁNIE PŘÍRODA POD MIKROSKOPEM	

Akce budou probíhat dle aktuálních vládních nařízení.
Více informací na tel.: 725 832 977 nebo 722 619 191.
www.ddm-prachatic.cz

KARNEVALOVÁ PROCHÁZKA

12. 2. 2022

start: od DDM 13 - 14 hod

startovné: pytlík bonbonů

Oblečte se do kostýmů,
čekají na vás
pohádkové bytosti,
odměny a pečení
buřtů.

ÚHRADY MÍSTNÍCH POPLATKŮ

Od 1. 1. 2022 jsou v platnosti nové Obecně závazné vyhlášky města o místních poplatcích. V souvislosti s tím informujeme občany o změnách, které přináší:

- Od 1. 1. 2022 se zvyšuje místní poplatek za komunální odpad na **800 Kč** za osobu a rok, splatnost do **30. 6. 2022**.
- Od 1. 1. 2022 se změnila sazby pro některé majitele psů. Za jednoho psa zaplatí majitel **300 Kč/rok**, za druhého a každého dalšího **600 Kč**.
Pro osoby starší **65 let** a pro obyvatele **osad a samot** zůstávají sazby **beze změny**.
Splatnost je do 30. 6. 2022.

POZOR!

- Od roku 2021 se již nerozesílají složenky k úhradám poplatků za komunální odpad a psy.
- Rovněž nedochází k distribuci složenek k úhradě nájemného za pronajaté pozemky. Splatnost nájemného a pokyny k úhradě jsou uvedeny individuálně v nájemních smlouvách. Číslo příjmového účtu města je **293848151/0300**.
- Údaje pro platbu jsou k dispozici na emailu **jarouskova@mestovolary.cz**, na tel. čísle **388302204**, nebo na **webových stránkách města Volary**. Při platbách převodem je nutno uvádět variabilní a specifické symboly - z roku 2021 zůstaly beze změny. Příjmový účet Města je 293848151/0300.
- **Hotově** je možné tyto poplatky uhradit v **pondělí a ve středu** v čase **8:00-16:00**, kancelář č.3, MěÚ Volary.
V ostatní dny přijme hotovost podatelna MěÚ (úterý, čtvrtek 8:00-15:00, pátek 8:00-13:30).

Mgr. Klára Kočárek Jaroušková, ekonomický odbor

IVO ROLČÍK
Polykač kilometrů

Ivo Rolčíka známe jako člena Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje, která má jedno z výjezdových stanovišť ve Volarech. V této roli jsme ho již na stránkách Volarského zpravodaje představili. Mnozí ho známe též jako amatérského meteorologa, nadšeného fotografa či zastupitele města. A rovněž amatérského běžce. Společně s manželkou Milenou pilně trénovali celý rok, aby se v poslední říjnové dekádě úspěšně zúčastnili půlmaratónu v Českých Budějovicích, jediný závod, který se v kovidové době konal.

Jak jste se dostal k běhu?

V roce 2016 jsem v televizi shlédł pořad, kde se několik lidí během „nepolíbených“ naučilo běhat tak, že uběhli maraton (42,2 km). Já jsem do té doby běh doslova nesnášel, ale dohodl jsem se s manželkou Milenou, že to zkusíme, a ono to vyšlo. Nastudoval jsem si plno materiálů, přečetl o běhu

dvě knížky. Začali jsme indiánským během (chůze a běh), postupně jsme už chůzi nepotřebovali a přidávali vzdálenosti. A časem se z běhu stala závislost, a to doslova.

Jak často trénujete a kde ve Volarech jsou nejlepší podmínky pro tento sport?

Běhám většinou 5x týdně. Samozřejmě, pokud mi to pracovní vytížení dovolí. Za měsíc to dělá většinou 22 dní a naběhám měsíčně mezi 200 až 250 km. Ve Volarech máme hodně možností, kde běhat. Protože mám rád pestré tréninky, běhám do všech směrů a po různých terénech. Většinou volím rovinatější trasy v pomalejším tempu, ale občas si vyběhnu i do kopců nebo volím rychlé tempo. Mezi mé oblíbené trasy patří nová cyklostezka z Volar na Soumarský Most nebo trasa kolem Jedlové hory. O víkendech si rád zaběhám i mimo Volary, třeba u Lipna nebo po Vltavské cestě kolem Černého Kříže.

Kdy vás, nebo koho z vás napadlo zúčastnit se dnes již prestižního závodu v půlmaratónu v Českých Budějovicích?

Vůbec první myšlenka na závod nás napadla s manželkou asi měsíc po tom, co jsme začali běhat. Přihlásili jsme se proto na závod Birell Grand Prix v Praze, což je závod na 10 km v centru města. Nešlo o to zvítězit, ale zjistit, jestli nás podobné akce zaujmou. A závod nás přímo nadchnul. Oba jsme si to užili, parádní atmosféra a doslova davy tisíců běžců se nám zalíbily. Následující rok, tedy v červnu 2017, jsme stáli po necelém roce běhání na startu půlmaratónu v Českých Budějovicích, pořadatelem byl opět Runczech jako v Praze. Atmosféra byla také parádní, užili jsme si to a bylo jasné, že pokud zdraví

dovolí, budeme sem jezdit každoročně. V následujícím roce jsme si zakoupili startovné i na půlmaratón v Praze, kde startovalo přes 10 000 běžců.

Ve Volarech běháte sami, nebo máte i další kolegy v tomto sportovním odvětví?

Ve Volarech je několik běžců, se kterými se občas potkáváme. Společně ale neběháme, dokonce málokdy běhám i s manželkou.

Máte dva syny, běhají i oni?

Je to pro mě i manželku zklamáním, ale bohužel synové neběhají. Neplatí tak, že rodiče jsou pro své děti vzorem. Ze začátku jsme se je k tomuto sportu snažili dostat, chvílemi se zdálo, že je to začne i bavit, hlavně mladšího Matyáše, kterému běh navíc díky jeho atletické postavě jde naprosto zlehka. Ale bohužel neběhá ani jeden z nich.

Jak se vám v Českých Budějovicích běželo, jaké jste měli výsledky v tomto běhu a jak jste byli oba spokojeni?

Podzimní termín závodu sliboval, že by nemělo být horko. To je totiž největší nepřítel. Sice jsme zvyklí běhat i při vysokých teplotách nad 30 °C, rekord máme 36 °C ve Španělsku, ale v horku se nedají podávat dobré výkony. Teplota pod 10 °C byla téměř ideální, jen silnější vítr na otevřených lokalitách nás brzdil. Ale zpátky k vaší otázce. Mně se běželo prvních 10 km výborně, držel jsem si čas těsně pod 4:30 na kilometr, což by znamenalo rekordní půlmaratón. Jenže pak přišla první krize, tělo začalo produkovat laktát, svaly začaly tuhnout. Musel jsem zpomalit

a rekord se mi začal vzdalovat. Další krize přišla ještě na 18. kilometru, tady už to bylo i o psychice. Ale jsem bojovník, dal jsem do toho všechno a držel tempo tak, abych doběhl ve slušném čase. V cílové rovině jsem ještě předběhl dva běžce a výsledný čas 1:37:33 stačil na 238. místo z více jak 1 100 běžců. Byl jsem spokojen, můj druhý nejrychlejší půlmaratón v životě. Manželka Milena běžela samozřejmě ve volnějším tempu, měla méně natrénováno než já, navíc byla v posledních týdnech často nachlazená, tak její cíl bylo hlavně doběhnout. S časem 2:10:18 byla spokojená.

Máte za sebou půlmaratón, bude následovat v budoucnu i maratón?

Jeden nezávodní maratón už jsem si zaběhl před dvěma lety, a to z Volar přes Černý Kříž do Černé v Pošumaví, doprovod mi dělali moji synové na kolech. Tehdy jsem ho zaběhl za 3 hodiny a 51 minut. Plán byl pod 4 hodiny, což vyšlo. Pokud zdraví dovolí, určitě si závodní maratón zaběhnout chci, je to výzva. Ale budu muset v tréninku ještě více přitvrdit.

V tuto chvíli je pomalu konec období běhání v terénu či silnici, jaká bude zimní příprava, jsou ve vašem tréninkovém plánu i běžky?

To Vás musím opravit. Konec běhání v terénu rozhodně není. Běháme s manželkou v terénu po celý rok bez ohledu na počasí. Výjimkou je pouze bouřka, nebo náledí, kdy je lepší zůstat doma než riskovat zdraví. Běhání ve sněhu je samozřejmě náročnější, ale pro lepší kondici jedinečně prospěšné. O to lehčeji se pak běhá na jaře na suchu. Neodradí nás ani mráz, jen pokud je teplota pod -10 °C, přizpůsobím tomu délku trasy. Už jsme běželi i v -22 °C šest kilometrů, to už ale bylo celkem náročné. Ale abych odpověděl na otázku. Zimní tréninkové běhy nejsou o rychlosti, ale o vytrvalosti, tedy delší běhy třeba kolem 15 až 18 km. Na běžky moc v zimě nechodím, protože při nich nedokážu udržet pulsy ve správné zóně, aby byl pro mě trénink přínosný. Takže občas s mladším Matyášem do stopy jdu, ale jen rekreačně, nikoliv kvůli kondici.

Co znamená udržet pulsy ve správné zóně a proč je to důležité?

Každý, kdo se trochu víc věnuje pravidelně nějakému sportu, musí znát své maximální pulsy a od nich se odvíjí 5 zón. Základní výpočet se bere 220 minus věk a vyjdou maximální možné pulsy. U trénovaných sportovců je pak výpočet trochu odlišný. Ta nejnižší zóna (50 % až 60 % z maxima) je relaxační či regenerační, jde o velmi lehký trénink. V druhé zóně se trénuje vytrvalost a jedná se o lehký trénink. Třetí zóna zlepšuje kondici a mluvíme o středně náročném tréninku. Ve čtvrté zóně už jde o těžký trénink, zrychleně se dýchá a je cítit svalová únava. Tréninky v této zóně jsou třeba jen pár minut. Pátá

zóna zlepšuje maximální výkonnost, ale nelze v ní dlouho sportovat, je to velmi náročné a vyčerpávající. Ale třeba závod se běží většinou v zónách 4 a 5, tedy na maximum. Při tréninkovém běhu se buď běží celý běh v určité zóně nebo se zóny různě střídají. Důvodem je právě regenerace těla při běhu či zvyšování výkonnosti a podobně. Na to jsou pak různé tréninkové plány.

Co byste doporučoval tomu, kdo chce začít běhat? Na co si dát pozor?

Těch doporučení je hned několik, zmíním jen ta základní. Rozhodně začít velmi pomalu, to znamená běžet tak rychle, abych u toho mohl souvisle mluvit. Jde právě o to, co jsem zmiňoval, udržet pulsy v určité hladině. Běžecská aktivita by měla trvat alespoň 35 minut, protože prvních 20 minut tělu trvá, než se tzv. nastartuje. Nemusí se ze začátku jen běžet, to zvládne opravdu málokdo. Ideálně třeba 3 minut pomalinky klus a další 2 minuty chůze. Velmi důležité jsou kvalitní boty. Co se týče oblečení, raději více tenkých vrstev než jedna teplá a rozhodně se oblékat mnohem méně než třeba na procházku. Běh vás zahřeje už po prvním kilometru a rozhodně neběhat ze začátku vůbec do kopce, ale jen po rovině. Mezi důležité patří i správné držení těla, pohyb rukou či došlap. A pravidelnost pohybu, to je základ, běh o víkendů jednou za týden na 30 minut vám prakticky nic nedá. Chce to ze začátku 3x týdně, postupně až 5x týdně se běhu věnovat, aby byly nějaké výsledky. A ještě zmíním jednu zásadu, a to protahování. Doporučuje se jak před během, tak samozřejmě i po něm. No a v neposlední řadě je potřeba mít v rodině spřízněnou duši, která buď sportuje s vámi nebo vás alespoň podporuje.

Jak běhání ovlivnilo podoby vašich dovolených?

Docela zásadně. Běžecská výbava nesmí na žádné naší dovolené chybět. Téměř denně na dovolené s manželkou běháme. Poznáme tak i místa, kam bychom pěšky třeba nezašli. Je to příjemná změna zaběhat si někde jinde. Navíc na dovolené potkáváme hodně běžců, což se ve Volarích nestává, hlavně v zimních měsících kromě manželky prakticky nikoho nepotkám. A je to škoda, běh je krásný sport.

Máte nějaký běžecský sen či cíl?

Mým aktuálním cílem je uběhnout Pražský Marathon pod 3,5 hodiny. To bych chtěl dokázat, dokud jsem ještě relativně mladý, protože s přibývajícím věkem se čas a výkonnost budou postupně zhoršovat. Ale nebude to rozhodně lehké, pro zajímavost jde o tempo 5 minut na kilometr. Mezi mé cíle patří třeba vyběhnout na vrchol Třístoličník ze Stožce. Osmikilometrový kopec, čím jste výš, tím je prudší stoupání. To je pro mě velká výzva. S během se dá začít v jakémkoliv věku, v mém případě v 38 letech. A jaké mám sny? Běhat co nejdéle a užívat si to.

Ladislav Beran

Už jsem čtenář

Na konci ledna proběhly dvě besedy s názvem „Strašidelné putování s písničky“, a to ve spolupráci s paní učitelkou Mirkou Šváchovou a Janou Rashedi. Besedy jsou součástí projektu na podporu čtenářské gramotnosti „Už jsem čtenář – Knížka pro

prvňáčka“. Odměnou za úspěšné absolvování projektu je pro děti knížka pro prvňáčka, původní česká novinka, která byla napsána a ilustrována výhradně pro účastníky projektu a kterou nelze v běžné knihkupecké síti minimálně následující tři roky koupit.

Ve školním roce 2021/2022 je to kniha spisovatelky Kláry Smolíkové a fotografa Petra Václavka „Dubánek a tajný vzkaz“.

15

V roce 2021 navštívilo knihovnu celkem 5 785 návštěvníků, z toho se téměř 1 000 dětí a dospělých zúčastnilo akcí, které knihovna během roku pro své čtenáře připravila. Pravidelně do knihovny chodilo 467 čtenářů, z toho 107 dětí. Celkem si vypůjčili 18 134 knih nebo časopisů. Dospělý čtenář s nejvíce výpůjčkami si za minulý rok odnesl domů 528 knih. Nejlepší dětský čtenář přečetl 130 knih.

Mezi nejžádanější tituly patřily u dospělých čtenářů knihy od Vlastimila Vondrušky, těsně následované Patrikem Hartlem. U dětských čtenářů si své prvenství drží Jeff Kinney se svými Deníky malého poseroutky. Lehkým konkurentem byl pouze Thomas Brezina.

NEJPŮJČOVANĚJŠÍ KNIHY ROKU 2021

Beletrie pro dospělé

Vlastimil Vondruška – Manželské zrcadlo – 14. díl série Letopisy královské komory, Patrik Hartl – Nejlepší víkend, Shari Lapeña – Nevítaný host, Anne Jacobsová – Nová doba: 1. díl série Kávarna U Anděla, Karin Lednická – Šikmý kostel: 1. díl románové kroniky ztraceného města, Robert Bryndza – Smrtící tajnosti, Radka Třeštíková – Veselí, Tadeáš Šíma – Na kole přes Afriku, Alena Mornštajnová – Listopád, Tāňa Keleová-Vasilková – Julinčina pekárna, Aleš Palán – Raději zešlét v divočině

Literatura pro děti

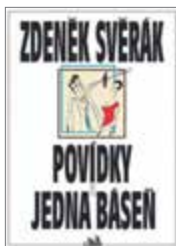
Jeff Kinney – Deníky malého poseroutky, Thomas Brezina – Počítačové piráti: série Případ pro tebe a Klub tygrů, Vojtěch Matocha – Černý merkuri: 2. díl série Prašina, Petr Stančík – Jezevec Chrujda krotí kůrovce, Tereza Pařízková – Stela a 16 huskyů, Ester Stará – Šedík a Bubi, Camilla Läckberg – Super-Charlie: příběhy neobyčejného miminka, Holly Webb – O Pralince, která chtěla na procházku, Lenka Rožnovská – Veronika zlobidlo, Jan Andersen – V nebezpečí: 2. díl série Dusty, James Burks – Pták & Veverčák na ledě

Nové tituly

Beletrie

Svěrák Zdeněk: Povídky a jedna báseň

Povídky různého ladění, z nichž některé jsou humorné, jiné vedou k zamýšlení, ale všechny jsou protkané autorovou laskavostí a životní moudrostí. Inspirací pro povídky Zdeňka Svěráka je život sám a kdokoli z nás se mohl v životě dostat do stejné situace jako jejich hrdinové. Bonusem knihy je báseň, která nečekaně předpovídá budoucnost českého národa, a navíc v jedné povídce mohou jen sami čtenáři odhalit pachatele trestného činu.

Katalpa Jakuba: Zuzanin dech

Román výrazné české autorky je dramatickou výpovědí o koncentračních táborech i o proměnách malého městečka a lidských charakterů během protektorátu a krátce po něm.

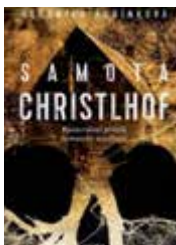

Jsou tři. Zpočátku děti. Svět je v rovnováze. Později se všechno změní. Ona miluje jednoho z nich, ji milují oba dva. Zuzana Liebeskindová je dcera cukrovarníka. Nic jí nechybí, kráčí životem lehce, obklopena láskou. Vzduchem se vznášejí vlákna přepáleného cukru. Třicátá léta dvacátého století v malém městečku Holašovice jsou sladká. Teprve během německé okupace začne Zuzana dospívat. Protože má židovský původ, je její osud předem daný. Transport. Koncentrák. Zuzaniní přátelé Hanuš a Jan zůstávají v Holašovicích. Jejich cesty se však rozcházejí. Po skončení války se Zuzana vrací z koncentračního tábora, ztráty jsou ale větší, než čekala.

Rubínková Veronika: Samota Christlhof

Podtitul: **Mysteriózní příběh šumavské usedlosti**

Stavení Christlhof, nebo také Pohádka na Šumavě, nechalně proslulo působením sériového vraha Ivana Roubala. Vražedné běsnění se v něm prý probudilo právě tady. Temné legendy, které tento statek obestírají, hovoří o čarodějnici, která stavení proklela. Kletba dožene každého, kdo dům vlastní. Po stopách čarodějnice se vydává Julius von Živný, syn první poštmistrové v Čachrově a levoboček rakouského rytíře.

Ale každá legenda začíná tam, kde končí pravda...

Child Lee & Child Andrew: Ochránce

Krimithriller, jehož hlavní hrdina Jack Reacher, je tentokrát svědkem násilného přepadení neznámého muže, který čelí kvůli své nedbalosti velkému nebezpečí.

Naučná literatura

Křivánek Jiří: Na stráži míru

Podtitul: **Jak to chodilo na vojně za časů reálného socialismu**

Autor ve své vzpomínkové knize s odstupem téměř čtyřiceti let vypráví s nadhledem i pochopením o všem, co realita tehdejšího vojenského života obnášela.

Melichar Jaroslav (Templarius Bohemicus – pseudonym): **Tajemství pokladu templářů**
Podtitul: **Největší středověké tajemství odolává už více než 700 let...**

Po stopách templářského pokladu se vydal i autor literatury faktu Templarius Bohemicus. V bohatém výčtu spekuluje o tom, co všechno vlastně tento poklad může obsahovat, dále takřka encyklopedicky popisuje všechny lokality, které kdy byly v souvislosti s tímto pokladem v pověstech, v literatuře faktu, odborných textech aj. zmíněny; hlavně však objasňuje důvody, které autory ke spekulacím o pokladu vedou. Popisuje celkem 66 lokalit ve 41 zemích na čtyřech kontinentech, ať už místa, kde se poklad údajně v nějakém období nalézal, nebo kde se nalézat může...

Pro děti a mládež

Knudsenová Michelle: V knihovně je lev
Ilustroval **Hawkes Kevin**

V knihovně paní Kábrtové je každý vítán. Pokud tedy neporušuje výpůjční řád, neběhá a nedělá rámus! Takže když do knihovny jednoho dne přijde lev, není důvod, proč by si s dětmi nemohl poslechnout pohádku. Zanedlouho si čtenáři už ani nedokážou představit, že by toho sympatického lva v knihovně neměli. Pomáhá olizovat obálky s upomínkami, vysazuje děti pro knížky do vyšších polic a kdykoli se předčítá pohádka, nesmí mezi posluchači chybět. Jenže pak se najednou všechno zvrtné a lev poruší výpůjční řád. *Pro děti od 3 let.*

Peroutková Ivana: Ukradené housle

Ilustrace **Ishida Nanako**

Frantík Lebeda má už tři úspěšně vyřešené případy. Pravda, nebyl na ně sám, pomohli mu nejlepší kamarádi Matěj a Zdiša, nechyběl ani vlčáček Kazan. Tak jako v pátrání po drahých houslích. Ty se totiž ztratily v základní umělecké škole, kde učí i Frantíkova tetička hru na klavír. Milou tetičku Emilku v strašlivém podezření přece nemůže malý detektiv nechat...

Pro čtenáře od 7 let.

Hudáčková Barochová Věra: Zuzka a ztracené kotě

Ilustrovala **Laštůvková Markéta**

Zuzce je deset, má ráda balet a nemá ráda kočky. Ovšem až do chvíle, kdy potká na výletě na Kašperku opuštěné černé kotě. Je tak roztomilé! Rodiče ale o novém domácím mazlíkovi nechtějí ani slyšet. Cestou z hradu si však Zuzka nešťastně zlomí nohu v kotníku. Všichni jedou honem do nemocnice a Zuzka musí na operaci. Maminka i s jejím batohem jede domů. Ale co to? Není náhodou v batohu černé kotě? Co s ním? Má ho vzít do útulku, nebo si ho nechat? A bude se o něj Zuzka chtít starat?

Pro čtenáře od 8 let.

Brázdová Andrea, Mrázková Eva, Palma Petr: Vyjmenovaná slova jedno po druhém

Knihy deskových her zaměřených na procvičování vyjmenovaných slov. Dvoustránkové herní plány jsou na velkých kartonových listech bez přiložených figurek a hrací kostky. Každý ze sedmi herních plánků je zaměřený na jednu skupinu vyjmenovaných slov. Hry mají spád a trvají jen chvíli, ale jejich opakováním si děti dobře zapamatují, kde se píše tvrdé Y a kde měkké I.

Pro čtenáře od 8 let.

Oslavenci měsíce – ÚNOR 2022:

3. Jana Švarcová
4. Ján Šebest
4. Lenka Michálková
6. Josef Ira

8. Růžena Kaislerová
19. Jaroslava Kalistová
22. Miloslava Důrová
28. Růžena Lazarovičová

*Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví, štěstí,
životní pohodu a mnoho dalších let
v kruhu rodiny a přátel.*

V lednovém čísle jsem opomněl našeho oslavence
p. Harvalíka, který oslavil krásné 88. narozeniny.
Vojto, omlouvám se a dodatečně přeji hlavně zdraví,
štěstí a ještě dlouhá léta v kruhu nejbližších.

František Zach, hospodář.

Důležité upozornění pro členskou základnu

Členská schůze je naplánována na pátek 25. 2. 2021 od 16:00 v Radničním sále

– v lednovém čísle jsme omylem uvedli 26. 2. (sledujte plakátovací plochy).

Uspokojení této akce, stejně jako mnohých dalších, je limitováno opatřeními, která v té době budou v platnosti ohledně covid-19.

Pohoštění bude zajištěno, hudba rovněž.

Případné dotazy vám rádi poskytnou členové předsednictva (Hargaš: 721 317 640, Švarcová: 721 218 367, Zach: 724 908 803 a výboru MO: Hrdličková, Konrád, Mothejlová, Pichl, Švarc-Zavázalová), kde můžete vypsát plnou moc pro případnou neúčast. Výše jmenování již nebudou osobně obcházet každého člena. Děkujeme.

Předsednictvo a výbor MO

Jak jsme na tom?

- Ke dni 11. ledna 2022 žilo ve městě celkem 3 798 lidí s průměrným věkem 41,49 let. Z tohoto počtu je 1 964 mužů a 1 834 žen.
- Děti do patnácti let k danému dni bylo ve Volarech 633, naopak obyvatel starších 60 let 985.
- A že se blíží volby, o postech volarského zastupitele by v tuto chvíli rozhodovalo 3 052 voličů.
- Během loňského roku se ve Volarech narodilo 41 dětí a stejný počet lidí se do města přistěhoval.
- Oproti tomu 71 obyvatel se odstěhovalo a 51 lidí zde zemřelo.
- Během roku byly dokončeny a zkolaudovány tři budovy a získaly čísla popisná. Ani v jednom případě nešlo o obytný dům.

-r-

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

*Kdo Tě znal, v dobrém vzpomene,
kdo Tě měl rád, nikdy nezapomene.*

Dne 29. 1. 2022 uplyne smutný rok, kdy nás navždy opustil milovaný
manžel, tatínek a dědeček, pan

František Sippl.

S láskou stále vzpomíná manželka, dcera a vnuci Jiří, Pavel a Filip.

*Čas ubíhá a nevrací, co vzal.
Jen láska, úcta a vzpomínky v srdcích zůstávají.*

13. a 19. února 2022 tomu bude rok,
kdy nás navždy opustili manželé

Hana a Bohumil Kološovi.

Vzpomínáme.

Na Hromnice o hodinu více

Hromnice je označení svátku slaveného 2. února, kterému v křesťanství odpovídá svátek Uvedení Páně do chrámu. V lidovém křesťanství se Hromnice staly důležitou oslavou přicházejícího jara, podobně jako keltský předkřesťanský svátek Imbolc. Svátek byl také spojen s ochranou před ohněm, bouří a bleskem, jak napovídá jeho název. Nejznámějším příkladem této víry je svěcení svící, takzvaných hromniček, prováděné v tento den. Hromničky dávali lidé do oken na ochranu domácnosti před bleskem, který způsoboval požár nebo usmrcoval lidi a dobytek. K Hromnicím se v českém prostředí váže nejvíce pranostik, kolem čtyřiceti. Nejznámější pranostika „Na Hromnice o hodinu více“ říká, že den je o hodinu delší než v době zimního slunovratu (zpravidla 21. prosince). Ve skutečnosti tento rozdíl činí na území České republiky hodinu a 20 minut. Na Hromnice se tradičně sklízeli betlém a někde také vánoční stromek.

-r-

Osobnost Volarska

O dvou volarských postavičkách

Ve Volarech se narodila, či zde působila, celá řada významných osobností. Prosadili se v architektuře, v kultuře, matematice, politice, v technice i v mnoha dalších oborech. Stačí si jen do encyklopedie osobností zadat jméno Wallern a hned uvidíte, kolik odkazů vám vyskočí.

Jsou však dvě volarské postavy, jejichž podobu sice zná většina obyvatel Volar a ještě více návštěvníků a obdivovatelů Šumavy, avšak téměř nikdo nezná jejich jméno a už vůbec ne jejich osudy. Pokusili jsme se tedy malinko poodhalit jejich tajemství. Budeme rádi, přidáte-li i své poznatky či ty naše doplníte, nebo dokonce opravíte.

Prvního známe například z etikety Volarské Zlaté. Jmenoval se Karl Praxl, po chalupě Schamassa Kol. Přičemž jméno Kol znamená Karel. Bydlel v Budějovické ulici číslo 412. Dnes již však dům, který stával na levé straně ulice, nenajdete. V domě se vyráběla lněná plátna. Praxl si přivydělával kácením nízkých náletových porostů. V Seidlově archivu jej najdeme hned na dvou snímcích. Tento byl vyfocen zřejmě nad Brixovým dvorem.

Druhá, ještě známější postava, se jmenuje Zeisl Natzl a jeho jediný dochovaný snímek najdete snad v každé knize o Volarech. Jednalo se o proslulou, zcela originální volarskou postavičku. Díky podsadité postavě, hrubé výslovnosti s nepěstěnými a zcela bez zásahu rostlými vlasy i vousy byl nazýván posledním šumavským medvědem. Byl každodenním pouličním obrazem Volar. Otrhaný, ovázaný stužkami a provazy žebrol po městě. O jeho životě se vyprávělo mnoho humorných historek. Volarští na něj povětšinou nedali dopustit a od málo kterých dveří odcházel s prázdnou. Šťastlivec, který nepotřeboval peníze, neboť ho jeho Volarané krmili zcela zdarma. Přestože šlo o žebráka, pocházel ze slavného rodu Magerů z čísla popisného 55, tedy z bývalého „pionýráku“. Však se tu po chalupě vedle Weber-Fülp říkalo i Zeisl. Náš snímek zachycuje Natzl Zeisla u domu 146 v místech, kde dnes začíná ulice Mlynařovická.

Jaroslav Pulkrábek

Karl Praxl

Zeisl Natzl

Počasí ve Volarech – prosinec 2021

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,3 °C	
minimální teplota	-11,3 °C	23. 12.
maximální teplota	10,0 °C	30. 12.
úhrn srážek	42,2 mm	
maximální náraz větru	16,2 m/s	1. 12.
sluneční svit	35 hod.	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	24x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	6x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,5 °C	
minimální teplota	-12,9 °C	11. 12.
přízemní minimální teplota	-17,2 °C	11. 12.
maximální teplota	10,7 °C	30. 12.
úhrn srážek	35,4 mm	
maximální náraz větru	17,6 m/s	1. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	24x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	6x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,9 °C	
minimální teplota	-14,0 °C	11. 12.
maximální teplota	10,9 °C	31. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	7x	

Volary, pod Kamenáčem, 840 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,5 °C	
minimální teplota	-10,7 °C	23. 12.
maximální teplota	9,8 °C	30. a 31. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	26x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	7x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,8 °C	
minimální teplota	-14,9 °C	11. 12.
přízemní minimální teplota	-18,4 °C	11. 12.
maximální teplota	10,5 °C	30. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	27x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	5x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,0 °C	
minimální teplota	-15,8 °C	11. 12.
přízemní minimální teplota	-18,4 °C	11. 12.
maximální teplota	10,3 °C	31. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	8x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

	lokalita (okres)	hodnota
1.	Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-27,0 °C
2.	Horní Jizera (Jizerské h.)	-26,7 °C
3.	Velká Jizerská louka (Jizerské h.)	-26,0 °C
4.	Jizerka (Jizerské h.)	-25,5 °C
5.	Rokytská slať (KT)	-23,7 °C
6.	Orlické Záhoří (Orlické h.)	-23,1 °C
7.	Březník (KT)	-22,6 °C
8.	Bedřichov, Nová louka, Šámalka (Jizerské h.)	-22,1 °C
9.	Bedřichov, Nová louka (Jizerské h.)	-21,6 °C
10.	Orlické Záhoří – Vodárna (Orlické h.)	-21,5 °C
...		
35.–37.	Stögrova Huť – Jedlový potok (PT)	-15,8 °C

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Počasí ve Volarech v roce 2021

Rok 2021 je za námi. Jaký byl z pohledu počasí ve Volarech? Využijeme k tomu stejně jako v předešlých letech data ze stanice v Tolarově ulici, ležící v městské zástavbě, a druhé meteostanice, měřící na jihozápadním okraji města u Lučního potoka.

Teplota

Nejprve zhodnotíme rok 2021 v městské zástavbě. Průměrná roční teplota dosáhla 6,1 °C, tedy o osm desetin stupně chladnější než v roce 2020. Za posledních 14 let jde o druhý nejchladnější rok po roce 2010 (průměrná teplota 5,3 °C). Nejvyšší teplota roku byla naměřena 19. června, maximum v tento den vystoupilo na 29,7 °C, ve městě naměřen tedy nebyl žádný tropický den. Absolutní maximum z července 2013 (34,1 °C) tak nadále odolává. Nejteplejší den, co se týče průměrné denní teploty, byl zaznamenán 18. června, v tento den byla průměrná denní teplota 22,3 °C. Nejteplejším měsícem roku je červen (16,6 °C). V roce 2021 bylo zaznamenáno jen 26 letních dnů, kdy teplota překročila hranici 25 °C, a to v měsících od května do srpna. Jak již bylo zmíněno, ve Volarech nebyl žádný tropický den (max teplota nad 30,0 °C), rekord si drží nadále rok 2015 s 21 tropickými dny. Nejnížší teplota byla zaznamenána 15. února s hodnotou -20,9 °C. Nejchladnější den z pohledu průměrné denní teploty byl 14. únor (-11,7 °C), nejchladnějším měsícem byl leden s průměrem -2,9 °C. Ve městě bylo naměřeno 182 dní, kdy teplota klesla pod bod mrazu, byl tak překonán dosavadní rekord z roku 2010 (statistiky od 2007) o celých 21 dní. Celodenní mráz (ledový den) byl

zaznamenán v 36 dnech roku, tedy asi 3x více než v roce předešlém. Nejvíce ledových dnů (18) bylo v lednu.

Srážky

Ve Volarech spadlo za kalendářní rok 830,2 mm srážek, tedy 830 litrů vody na jeden metr čtvereční. Šlo o třetí nejvyšší naměřený úhrn srážek od roku 2008.

Nejdeštivějším měsícem byl červenec se 129 mm, naopak nejsušším měsícem se stal únor s necelými 18 mm srážek. Největší množství srážek za jeden den napršelo 25. července, kdy meteostanice naměřila 35 mm vody. V uplynulém roce přšlo nebo sněžilo ve 140 dnech, kdy byl naměřen alespoň 1 mm srážek. Nejvyšší sněhová pokrývka byla změřena 27. ledna, kdy výška sněhu dosáhla 23 cm.

Sluneční svit a vítr

Ve Volarech svítilo slunce v minulém roce 1 729 hodin, což je průměrná hodnota v porovnání s lety 2010–2020. Denně průměrně slunce svítilo necelých 5 hodin. Nejvíce jsme si slunečních paprsků užili v červnu (274 hodin) a v červenci (265 hodin). Naopak nejméně svitu bylo lednu a prosinci, shodně jen 35 hodin. Prvenství s nejnižším slunečním svitem patří nadále lednu 2013 se slunečním svitem 21 hodin.

Nejvyšší náraz větru v roce 2021 byl naměřen 4. května, kdy anemometr naměřil náraz 20,3 m/s, což je v přepočtu 73 km/hod.

Stanice Luční potok

Meteostanice, která dodává data do sítě Českého hydrometeorologického ústavu

od května 2011, leží na jihozápadním okraji města. Na této stanici byla průměrná roční teplota 5,1 °C, tedy o 1 °C chladněji než ve městě, kde je patrný tzv. tepelný ostrov města a stanice neleží v mrazové kotlině. Rok 2021 byl na této stanici teplotně pod průměrem, zařadil se s roky 2012 a 2013 mezi nejchladnější. Nejvyšší teplota zde byla zaznamenána 20. června, kdy teplotní maximum dosáhlo hodnoty 30,5 °C. Rekord ze srpna 2015 s hodnotou 33,6 °C tak v ohrožení nebyl. Nejvyšší průměrná denní teplota byla naměřena 21. června, a to 21,9 °C. Nejteplejším měsícem byl červenec (15,5 °C). Počet letních dnů, kdy teplota překročí 25 °C, dosáhl 27, průměr posledních let je 36. Na této stanici byly naměřeny i dva tropické dny, jeden v červnu a druhý v červenci. Nejnížší teplota roku 2021 byla na okraji města naměřena 15. února, a to -23,8 °C. Za posledních 10 let se stalo pouze v roce 2014 a 2020, aby roční minimum nekleslo pod -20 °C. Nejnížší průměrná denní teplota -14,9 °C byla naměřena 14. února. Nejchladnějším měsícem byl leden s průměrem -3,5 °C. U statistiky mrazových dnů zaznamenáváme výrazný rozdíl u obou stanic. Na stanici Luční potok mrzlo ve 204 dnech, tedy o 22 dní více než ve městě. Teplota pod bodem mrazu byla zaznamenána na stanici Luční potok v 10 měsících roku, vůbec nemrzlo tentokrát v červenci ani v srpnu. Celodenní mráz, tedy ledový den, byl naměřen v 31 dnech roku. Zajímavé je, že ve městě byl celodenní mráz vícekrát než mimo zástavbu. Rok 2021 nepřinesl opět ani jediný arktický den s maximem -10,0 °C a nižším.

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Volarští fotbalisté uctili památku Jiřího Zámečníka

Již po osmé se sešli fotbalisté Tatranu Volary na tradičním memoriálu tohoto bývalého brankáře, který podlehl zákeřné nemoci. Jiřího Zámečníka stručně připomněl Vilém Mikšík, zastupitel města, který se aktivně zapojil do turnaje v týmu Staré gardy. Poté Vilém Mikšík společně s nadě-

jí volarské kopané, Michalem Sedlákem, provedli čestný výkop a po minutě ticha za Jiřího Zámečníka se na umělé trávě stadionu Tatranu Volary hrál velmi kvalitní turnaj.

Vítězem se stal tým Michala Pospíšila, který si odnesl Putovní pohár.

Hrálo se systém každý s každým dvakrát, tým 4 + 1 a v případě nerozhodného výsledku se kopaly pokutové kopy. Vydařeným turnajem, za sněžení i sluníčka, zahájil Tatraň přípravu na jarní část okresního přeboru, která bude pro celek hodně náročná.

Ladislav Beran

V Pěkném luhu

Přijdete-li do obce Pěkná, jistě vás napadne, co zde asi bylo, nebo dokonce stále ještě je tak pěkného, že po tom pojmenovali rovnou celou ves. Přestože zde najdete pěkně opravený kostel a mnoho dalších pěkných a zajímavých objektů či míst, tím pravým, co dalo obci jméno, je zdejší luh. Původní jméno obce Schönau totiž pochází z německého „die schöne Au“ tedy pěkný luh. Jestliže v okolí hranic s Bavorskem většina obcí vznikla až během osmnáctého století, k založení Pěkné došlo zřejmě již na počátku 14. století.

Svatá Anna Šenavská

V roce 1787 si tu postavili dřevěnou kapli. Jako první lokalista sem téhož roku přišel bývalý kapucínský mnich P. Ananias Parenský a hned, jak úřad žádal, založil matriky. Ale pak šenavští zjistili, že se s tou dřevěnou kaplí asi trochu unáhli, že to není ono a hned rok na to ji zase strhli, aby uvolnila místo kostelu zděnému. V pondělí 8. června 1788 byl položen základní kámen a 31. července léta páně 1791 se světilo. Za patronku si vybrali svatou Annu. Kostel byl financován z náboženského fondu, stejně jako třeba kostel v Českých Žlebech. To znamená, že se poměrně šetřilo a vybavení se, pokud možno, dovezlo odjinud. Kostel byl 22,6 metrů dlouhý a 9,5 metru široký. Na věži se ušetřil nejvíce, a tak byla jen taková, aby se neřeklo. Dřevěná a ještě poměrně malá. Na zděnou a větší se zmohli až v roce 1903. Což dokládá i letopočet na patě věže. 16. listopadu 1857 pak byla Pěkná, neboli v té době Šenava, povýšena na samostatnou faru.

Byl jsem jaksepatří připraven a jako vždy měl popis všeho, co tu kdysi bylo a mohl se tak pustit do inventury. Na první pohled se zdá, že toho tu moc nezbylo, a když ano, tak v dost špatném stavu.

Vyjma malé křížové cesty na stěnách lodi tu nejsou žádné obrazy. Na druhou stranu tu vše ostatní zůstalo. Hlavní i dva boční oltáře, kazatelna, kříž a nově i ambon a obětní stůl. Jenže chybí to, co dělá kostel kostelem, a to jsou farníci. A tak se tu slouží jen jedna mše svatá za rok pro německé rodáky.

První, co mi v soupisu nesouhlasilo, byla gotická, 180 centimetrů vysoká madona s Ježíškem. Pocházela z 15. století a stála na malém výčnělku v levé straně lodi. V seznamu starém více než století je tento roztomilý popis: „obličje usmívané, postava málo prohnutá, šat více klidný, méně lomený, řezba dovedná“. Před nějakými deseti lety jsem tu na faře absolvoval akolytský kurz a v kostele jsme měli rétorická cvičení. A to tu ještě byla. I když jí oproti starým fotografiím chyběla koruna. Ale pak ji raději odvezli do depozitáře. Už takhle je zázrak, že tu tento gotický skvost přečkal nejen éru socialismu, ale hlavně počátek devadesátých let minulého století, kdy si zloději v kostelech doslova podávali dveře.

Ale pokračujme. Druhá položka na mém seznamu je hlavní oltář. Ten sem byl převezen v rámci Josefské reformy, kdy se mnoho kostelů a klášterů zrušilo a stavěly se nové, jako zrovna tento. Předtím se oltář nacházel v Piaristickém kostele v Českých Budějovicích. Sloupový, rokokový se známkami klasicismu. To asi ano. Hlavní oltářní obraz svatě Anny. To rovněž souhlasí. Navíc jsem tu našel čtyři další na výměnu podle liturgické doby. Jako ve volarské Kateřině nebo třeba v Českých Žlebech u sv. Anny. Nahoře na oltáři je vyobrazena svatá Trojice. Annu maloval v roce 1861 Scheiwl, Sv. trojici Josef Grandauer z Lince. V roce 1907 byl obraz restaurován Theodorem Melicherem z Vídně. Všechno zmíněné je na svém místě. Cibo-

riový pseudorokokový oltář z 19. století rovněž, sochy sv. Linhartu, Oldřicha a Wolfganga nikoliv. Jen dvě sochy andělů.

Ted' boční oltáře. Rokokové trochu šmrncnuté klasicismem. Z 18. století. Poměrně jednoduché, jeden zasvěcený neposkvrněnému početí Panny Marie, druhý Janu Nepomuckému. Oba maloval v roce 1863 Scheiwl, tedy o dva roky později než sv. Annu na hlavním oltáři. Marie je vlevo, Nepomuk vpravo. Kazatelna opět rokoková s trochou klasicismu. Už se v tom malinko začínám orientovat. Sochy na bočních oltářích uvedeny žádné nebyly a ani dnes je sem nikdo nepřidal. Ale něco, co tu být mělo, a nebylo, jsem přeci jen našel. Oba oltáře kdysi zdobili andělíčky. A ty někdo ukradl. Ale byli asi dobře upevnění, neboť po nich na oltáři s Nepomukem zůstaly utržené nožičky. Od každého andělíčka jedna. Jak jsem si ty nožičky a vůbec celý oltář prohlížel, všiml jsem si, že v horním obraze jsou namalováni Tři králové. Nepamatuji si, že bych se s tímto motivem někde jinde setkal.

Měl by tu být ještě jeden oltář. Přímo v kněžišti. Zasvěcený svatému Linhartu čili Leonardovi. Nic jsem ale nenašel. Zato kamenná křtitelnice „mušlovité formy“ z roku 1789, jak prozrazuje letopočet na spodní desce, je stále na svém místě.

Zařízení kostela doznalo během let poměrně dost změn. Například v roce 1804 byl obnoven hlavní oltář, v roce 1863 boční oltáře a na křtitelnici, kazatelnu či krucifix se dostalo o pět let později. K dalším úpravám se přikročilo v roce 1906. Pořád bylo co vylepšovat.

Nad eliptickým vítězným obloukem měl být nápis MUNIFICENTIA FUNDI RELIGIONIS ET PAROCHIANORUM RENOV MCMVI. Připomínal právě ten zmíněný rok 1906. Ale já tam nic neviděl. Asi zmizel při posledním malování.

Varhany postavil českokrumlovský varhanář František Jentschke v roce 1827 a s drobnějšími úpravami se dochovaly dodnes. Podle toho, jak byly obaleny pavučinami, na ně dlouho nikdo nehrál. V dnešní odborné literatuře se uvádí, že šlo o nový nástroj. Ve starších pramenech, že byly převezeny z Rudolfova.

Když jsem stál na kůru, zaujala mě opěrka zábradlí hustě poseta vyřezávanými monogramy. Já vím, že je to v podstatě vandalství, ale tak nějak jsem alespoň trochu cítil, že jsem nahlédl minulosti pod spodničku.

No a teď to nejlepší, věž. Uvnitř zvonového patra je vysoká železná konstrukce se třemi zvonovými stolicemi a v ní zavěšen jeden jediný, ještě k tomu malý zvon, spíš kdysi umíráček. Navíc pocintaný zářivě červenou barvou. Podle stejné upatlané žebříku sem spadla z pěkné výšky. Nikdy jsem takovou konstrukci neviděl, a že jsem věž prolez desítky.

První zpráva o zvonech prozrazuje, že „jeden zvon z Deštné, jiný zde již byl.“ Před první světovou válkou tu byly zvony tři. Velký s průměrem 74 a výškou 58 centimetrů měl pod korunou barokní pruh a květinové festony, na plášti reliéf sv. Anny v rokokovém rámci, sv. Jan Nepomuckého a nápis Jos. Perner in Budweis doplněný zvonařskou značkou a letopočtem 1801. Vážil 240 kilo a v roce 1917 byl zrekvírován.

Prostřední o průměru 47 a výšky 35 centimetrů měl pod korunou nápis Franz Ser: Hollederer in Linz 1871. Pod nápisem byl barokní ornament, na plášti reliéfy Bolestné Panny Marie, sv. Josefa, Ondřeje, Štěpána, sv. Mučednice a klečícího svatého.

A konečně nejmenší měl průměr 37 centimetrů, výšku 31 centimetrů a pod korunou mezi barokními pruhy nápis Franz S. Hollerer in Linz 1873. K tomu ještě reliéfy Korunování Panny Marie, sv. Jana Nepomuckého, Jakuba staršího, Floriána, Josefa a Františka.

Vyndal jsem z kapsy bundy metr, abych si zvon, co tu zůstal změřil. Výška 33 a průměr 38. Přibližně, nemohl jsem se k němu

dost dobře dostat. Na plášti nebyl žádný nápis jen reliéf zřejmě madony s Ježíškem a na protější straně zvonařský znak s nápisem Perner in Budweis a letopočet 1852.

Po roce 1945 muselo všech 1 450 obyvatel farnosti Pěkná svůj domov opustit a kostel, stejně jako stovky jiných v pohraničí, začal chátrat, nicméně se na rozdíl od mnohých dočkal pádu totality. V letech 1996–97 byl za vydatné finanční pomoci bývalých německých farníků opraven. A třeba mezi těmi štedrými dárci byl některý z těch, co má dodnes na kůru v zábradlí vyřezaný svůj monogram.

Zatím k poslednímu zápisu do dějin šenavské farnosti došlo v roce 2020. V rámci slučování farností přišla o svůj statut a farnost bez farníků i faráře zanikla.

Slezl jsem z věže, ještě jednou si vše pořádně prohlédl. Je to pár let, když jsem byl přizván k projektu expozice zaniklých kostelů, která měla být právě zde. Vymýšleli jsme umístění panelů, osvětlení, zabezpečení i obsah. Dokonce jsem nakreslil nějakou vizualizaci. Ale nějak z toho sešlo. Čeká se na příhodné dotace.

Naproti kostelu je pomník padlým ve světové válce. Byl odhalen 8. srpna roku 1926, což je na něm ostatně napsáno. V roce 1998 jej znovu požehnal pater Stefan Anzinger, vnuk jednoho ze zdejších německých rodáků. Vedle padlých z té první jsou zde uvedena jména i z té druhé války. Což moc časté zas tak nebývá. Ně která jména na pomníku jsem znal. Ne osobně, ale šenavští na počátku 18. století sem tam vyráželi spoluzakládat některé osady, a tak se objevují v soupisech jejich prvních obyvatel.

Bylo pěkně, což tady z principu být musí, tak jsem si sedl na lavičku vedle kostela. Za zády jsem měl hřbitovní zeď a v byla ní usazená kamenná deska s nějakým nápisem. Moc to číst nešlo, ale ten rok jsem vyluštil. Dokonce možná i měsíc. September 1895. To zrovna rozšiřovali hřbitov.

Ještě než jsem zamířil dál, jsem z kapsy vytáhl kompas a spíš jen ze zvyku si kostel

přeměřil. Je poněkud více mimo tradiční osu, orientovaný na severovýchod.

Kaple Na Červeném vršku

Zdejší farnost se však v minulosti stala ještě o jednu církevní stavbu, kterou zde dnes již, na rozdíl od kostela, nenajdete. Mariánskou kapli, která bývala vyhledávaným poutním místem s nádherným rozhledem nebo sloužila jako zastávka při cestě na nedělní bohoslužbu do Pěkné.

V Soupisu památek od pánů Mareše a Sedláčka z roku 1918 se lze dočíst o kapli zasvěcené Panně Marii a stojící na Červeném vršku (Rothügel): „Mezi Šenavou a Kopnicí stojí kaple, ku které se vztahuje pověst z třicetileté války. Jest to prostá zděná kaplička asi z XVIII. století bez veškeré architektonické okrasy v stavu nevalném.“

Kaple obdélného tvaru, s úzkou předsiní a lodí s pětibokým presbytářem, po obou stranách po malém okénku, nad vchodem těžký štít se zvlněnými okraji. Vnější fasáda členěna lizénami, šindelová střecha s malou čtyřstrannou věžičkou s neúměrně malou cibulovitou stříškou nad závěrem. Předsíň rovný rákosový strop, loď a presbytář sklenuty, uvnitř byla vyřezávaná dřevěná soška Panny Marie. Postavena, jak bylo řečeno, v 18. století. V roce 1794 byla zvětšena a roku 1832 zvýšena. 19. února 1852 získala mešní licenci. Při záboru Sudet roku 1938 byla zdejší cenná socha P. Marie ukradena a nahrazena novou. Někdy v roce 1957, či o rok později, byla zbořena a trosky rozhrnuty buldozerem.

Počítal jsem s tím, že budu muset zas šlapat do nějakého kopce, a k tomu ležícího pěkně daleko od nejbližší sjízdné cesty. Navíc žádný Červený vršek ani Rothügel jsem na mapě nenašel. Je to ale hned vedle silnice z Chlumu a z druhé strany ho obchází stará poutní cesta do Pěkné. Takže si poutníci nikterak nemuseli zacházet. Spíše vršíček než vrch, ale vidět z něj je docela dobře.

Jaroslav Pulkrábek: Slzy stožeké madony

Podle nosa poznáš kosa (Strážný)

„Podle nosa poznáš kosa.“ Vykřikoval a upřeně s úšklebkem ve tváři se díval na Františka. Leopold Lébl se ve vsi objevil před pouhým měsícem a už ho bylo všude plno. Hrál v obecní kapele na trubku, v chrámovém sboru převzal veškerou iniciativu a v hospodě byl středem party karbaníků. Když jste si stoupli na náves a chvíli počkali, jistojistě šel za chvíli kolem nebo jste alespoň odněkud zaslechli jeho chraplavý hlas. Malý, hubený a neustále v pohybu. Máchal rukama a mlel hubou.

František Robl byl druhá strana mince. Vysoký hromotluk, dobrák od kosti, jenž toho namluvil pramálo, ale dříč k pohledání. K vidění byl jen tam, kde ho bylo třeba, a zmizel hned, jak své dílo dokončil. V kostele stával až úplně vzadu a karty nikdy nehrál. O zpívání ani mluvit netřebo. Co však jste nemohli přehlédnout, byl Františkov nos. Větší byste sotva hledali. A právě na ten se teď Lébl zaměřil. A nezůstalo jen u posměšků. Večer při mariáši jen tak prohodil, že s tímnosem to nebude jen tak a že ho tu asi kdysi pohodili Židi, co císař vyhnal ze země. A když ne jeho, tak fotra určitě. A má takové tušení, že to Robl bylo původně Rabi, a vůbec by si

na toho hromotluka podivínského měli dávat pozor. Nemluví, jen kouká kolem. Bůh ví, co má za lubem. Spoluhrači sice trochu namítali, že Roblové tu žijí po staletí a Fran-

tišek je dobrák nad dobráky, ale Lébl se jim jen vysmál a snesl tucet argumentů potvrzujících jeho podezření. A že se každý bál uštěpačných poznámek, raději mlčky hleděli do karet.

Toho roku si počasí nějak popletlo pořadí. V zimě bylo jak na jaře a na jaře jak v zimě. Žito hnulo a trávě se z drnu nechtělo. Nebyl chleba ani píce pro dobytek. A jestliže starousedlíci v tom hledali trest za své

hříchy, Lébl měl jasno. Za všechno můžou Židi, Robla nevyjímaje. A to, že je křesťan, neobřezán a o svém židovství nemá tušení, jen odkrývá rafinované počínání.

František nad tím vším jen mávl rukou a bylo. Však ho tu každý zná. S hlupákem se nelze přít. Jenže ruku v ruce s bídou, již způsobilo počasí, přicházela i nevraživost a zloba. Najednou to bylo každému jasné. Krev není voda, a pokud tu s nimi bude ten utajený Žid, s úrodou se mohou rozloučit.

A že se František ani teď nikterak nebránil a hleděl si svého, sémě nenávisti se usadilo snad ve všech, co tu žili, faráře nevyjímaje. A tomu už se utéci nedalo. Uběhl rok. Tuze zlý. Mnoho lidí zemřelo, další odešli za lepším. Ztratil se Lébl i František. První odtáhl někam k Vodňanům, když jej chytili při krádeži, druhého, který osamocen ten čas strádání nepřečkal, pohřbili v rohu hřbitova. Však byl Žid. Jen ta zloba a nenávist tu nějak zůstala a bude tu s nimi pobývat do té doby, než pochopí, že člověka nelze soudit podle nosu, ale podle srdce.

píše Pulkrábek
kreslí Petermanová

Josef Škopek

Realitní makléř a konzultant

Tel: +420 777 644 233

josefskopek@seznam.cz, jskopek@zooreality.cz

- poskytují kompletní realitní služby s více než desetiletou praxí v oboru
- **3D sken a virtuální prohlídky nemovitostí**
- znalost vaší lokality Šumava - JČ - PT, ST, KT, PI
- inzerují na stěžejních realitních serverech v rámci ČR, sociální sítě, atd.
- disponují poptávkou klientů na koupi
- zajištění kompletního právního servisu a advokátní úschovy prostředků
- zajištění nezávislého financování zdarma v rámci koupě nemovitosti, vč. všech pojištění
- **tržní posouzení ceny nemovitosti zdarma v rámci jejího prodeje**
- ocenění nemovitosti v dědickém (pozůstalostním) řízení pro notáře
- zajištění auditu – PENB nemovitostí
- řešení exekucí a insolvenčí
- další služby spojené s prodejem nemovitostí

PRODEJ KUŘIC 2022

FIRMA
NOVÁK
RADOMYŠL

VOLARY – 14:00 hod.

parkoviště u pošty

Dne: 11. 3. / 8. 4. / 6. 5. / 3. 6. / 1. 7. / 29. 7. /
26. 8. / 23. 9. / 21. 10. / 18. 11.

červené, černé, kropenaté, modré, žíhané, bílé
Stáří: 20 týdnů
Cena: 200 Kč/ks

tel.: 602 115 750

www.drubez-novak.cz

Zřejmě jediné dva domy ve Volarech, které k sobě byly přilepeny „štítovou“ stranou se nacházely a vlastně dodnes nacházejí v dnešní České ulici. Nesou čísla popisná 70 a 71, přičemž v tom druhém je umístěno muzeum. Z domu zcela vpravo zůstalo zachováno jen číslo popisné – 72. Potok se nachází pod vozovkou.

